

Logg från Norra Idskär

Datum: 27/9-18

Loggskrivare elev: Noah Hagberg & Martin Eriksson-Lind

Dagens ämnen: Naturbruk

Väder: Hej kom och hjälp!

Elevlogg:

Hejsan!

Dagen inleddes med frukost. Därefter var det dags att städa och alla elever städade på sina respektive städområden. Efter detta var första passet näst på tur att åka ribb samt Petsamo "skolans båt".

Lunchen kom som en klippa i ett stormigt hav. Fast, rejäl och man vet alltid var man har den. Efter lunchen kom en kort uppehålls tid som följdes av pass nummer två. Under detta pass var vi "skyldiga" att stå för maten. Tro det eller ej men middagen levererades i tid och kockarna fick privilegiet att skipa kön. Något man annars aldrig kommer undan med, med livet i behåll i Sverige.

Med en ordentlig, och om jag får säga det själv, "väl tillagad" middag i magen gick vi vidare med god moral till pass nummer tre. Passet i fråga var nattnavigering som positiva rykten hade höjt våra förhoppningar sedan dag ett. Trots regn och blåst var arbetsmoralen hög och jag hörde inga som helst klagomål om vädret. Efter två timmar av nattnavigering kom en grupp med trötta (glöm inte att klockan var tio), genomblöta, upprymda tonåringar med helt nya erfarenheter och respekt för att hitta runt i en omgivning där man inte kan se.

Dagen skulle kunna sammanfattas som en fullspäckad och utmattande dag som aldrig skulle kunna ersättas. Mycket likt alla andra dagar på Norra Idskär.

Lärlarlogg:

Hej!

Natten till torsdag blåste det så hårt att vi alla trodde den lilla röda kåken med vita knutar skulle blåsa runt på ön som nykluven ved. Precis som det lilla hus som en av de tre små grisarna i sagan så fint byggt av brädor, men som vargen med sin stora käft bara med en liten puff blåste bort som ingenting. Vi alla hade fel. Likt en ståtlig gammal fura stod den lilla röda kåken med vita knutar kvar precis på samma plats där den stod kvällen innan.

En lärare frågade om det finns någon gräns för hur mycket det kan blåsa innan man ställer in. Jag svarade: "Ja, det gör det ju, men jag tycker inte att den gränsen är nådd riktigt ännu, (vi har ju möjligheten att använda Petsamo också, den stora båten), dessutom är det lite tidigt att bestämma det nu, klockan var 07.00 och vi skulle åka 09.00. Vi väntar till nio och ser hur det ser ut då". Mycket riktigt hade det mojnat rejält kl 09.00. Vi kastade loss både stora och små båtar och fick en fantastisk dag på alla sätt och vis. Några navigerade med Petsamo på sina preppade sjökort, andra körde sin väl förberedda slinga med RIB.

Snart startar mörkernavigeringen som är ett uppskattat inslag, kanske mest av mig själv. Det är så mysigt att stå med bara 5-6 elever på flybridge och mysa, frysa, diskutera sektorer, leder och räkna blinkningar. På raksträckorna låter vi det spåra ur lite och vi pratar om både ditt och datt där under stjärnorna, vilt ackompanjerade av lysbojarna som leder de stora fartygen ut ur Stockholm förbi Värmdö-Garpen vidare ut mot Oxdjupet, som är en av de smalare passagera på väg mot öppet hav.

Med facit i hand blev det inga stjärnor denna kväll, det var iskallt, spöregn och hård vind, men trevligt ändå. Nu har klockan blivit 23.00, dagen slut för både Linda, mig (Petra) och givetvis eleverna som egentligen skall sova nu, men som flitigt in till sista tillåtna minut skriver på sin rapport i marinbiologi.

Hälsningar Petra och Linda

Bild från Nattnavigeringen när "Silja" kom dundrande mot oss mitt i leden, vilket skådespel!

Bild: Martin Eriksson-Lind